

prima instanță – A. Bostan
instanța de apel – S. Caitaz, A. Nogai, I. Muruianu

dosarul nr. 3ra-631/15

ÎNCHEIERE

27 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Sveatoslav Moldovan
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Biroul Vamal Leușeni, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Placinta Sergiu împotriva Biroului Vamal Leușeni cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Biroul Vamal Leușeni și menținută hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 05 august 2014

c o n s t a t ă

La 29 noiembrie 2013 Placinta Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Biroului Vamal Leușeni cu privire la anularea chitanței seria AB nr.862065 din 16 octombrie 2013 prin care au fost calculate și încasate neîntemeiat plăți vamale în sumă de 18278, 40 lei pentru importul mini-excavatorului uzat, marca "Kubolta" model KX41-3V anul producerii 2007 și obligarea Biroului Vamal Leușeni să restituie mijloacele financiare achitate nejustificat în sumă de 18278,40 lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 15 octombrie 2013 s-a prezentat la postul vamal Leușeni, pentru a prezenta spre import și vămuire mini-excavatorul „Kubolta”, model KX41-3V, WKFRGF0200Z077302, anul producerii 2007.

Conform facturii de cumpărare –vînzare nr. 1301314 din 11 octombrie 2013, Placinta Sergiu a procurat de la „Geuens machines bvba” din Belgia mini-excavatorul uzat, marca „Kubolta”, model KX41-3V, WKFRGF0200Z077302, anul producerii 2007 la prețul de 5000 EUR - pentru a fi exportat în Republica Moldova în scopuri de utilizare personală.

În calitate de asigurare a faptului că bunul procurat va fi exclus de pe teritoriul Belgiei , susține reclamantul că a achitat vînzătorului suma de 600 Euro, ce prezintă

garanția Taxei pe valoare adăugată, care i-a fost restituită după excluderea mijlocului de transport de pe teritoriul UE și de care nu se ține cont la aprecierea valorii în vamă a mini - excavatorului.

Menționează reclamantul că, pentru legalitatea transportării mijlocului tehnic procurat, vânzătorul a întocmit Scrisoarea de trăsură (CMR) seria B nr. U44087619 din 11 octombrie 2013, iar tractarea propriu-zisă, cât și însoțirea a efectuat-o personal cu automobilul de model "Mercedes Vito", nr. de înmatriculare 700 RNE75, ce-i aparține cu drept de proprietate privată.

Indică reclamantul că actele de export din UE au fost perfectate și se confirmă prin Declarația electronică a UE și fișa de însoțire nr.2751 din 15 octombrie 2013 la ieșirea din România prin Biroul Vamal Albița (stampila nr. 027), care confirmă valoarea facturată a mini - excavatorului de 5600 Euro, care include și garanția TVA de 600 EUR.

Urmare a faptului, precizează reclamantul, că la intrarea în Republica Moldova a declarat mijlocul de transport procurat, la capitolul cost fiind indicată suma de 5600 EUR, ce se conformă prin actele de însoțire. Însă, din motive necunoscute, organul vamal, în persoana inspectorului vamal Dîru Valeriu, la momentul vămuirii a procedat la revizuirea valorii în vamă a mini- excavatorului în sensul majorării nejustificate a costului pînă la 10 000 EUR.

Susține reclamantul că în condițiile respective, reieșind din valoarea majorată a mini-excavatorului, a fost nevoit să achite drepturile de import în suma de 36556,80 lei, confirmată de ordinul de încasare numerarului nr. 862065 și chitanța de percepere a obligațiilor vamale de la persoane fizice, seria AB nr. 862065 din 16 octombrie 2013, dintre care 714 lei-proceduri vamale și 35842,80 - TVA, care a fost calculată pornind de la costul unității tehnice stabilit de organul vamal - în sumă de 1785000 lei.

Precizează reclamantul că la 18 octombrie 2013 s-a adresat cu o cerere prealabilă Serviciului Vamal, prin care a solicitat constatarea ilegalității acțiunilor și deciziei inspectorului vamal, anularea deciziei de majorare a valorii bunului și restituirea mijloacelor bănești încasate ilicit.

Prin răspunsul Serviciului Vamal nr. P- 842/13 din 01 noiembrie 2013, cererea prealabilă a fost respinsă.

Cere reclamantul anularea chitanței seria AB nr.862065 din 16 octombrie 2013, prin care au fost calculate și încasate neîntemeiat plăți vamale în sumă de 18278, 40 lei pentru importul mini-excavatorului uzat, marca "Kubolta", model KX41-3V, anul producerii 2007 și obligarea Biroului Vamal Leușeni să restituie mijloacele financiare achitate nejustificat în sumă de 18278,40 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 05 august 2014, a fost admisă acțiunea și s-a constatat ilegalitatea acțiunilor și deciziei inspectorului vamal din cadrul Biroului Vamal Leușeni din 16 octombrie 2013 privind modificarea unilaterală și nemotivată a valorii în vamă a mini-excavatorului de model "Kubolta KX41- 3V" (de mîna a doua) anul fabricației 2007, importat de către Plăcintă Sergiu în baza facturii de vânzare-cumpărare din 11 octombrie 2013 și s-a obligat Biroul Vamal Leușeni să aplice metoda de bază de calcul a valorii în vamă a mini-excavatorului importat de Plăcintă

Sergiu potrivit prevederilor art. 10 alin.(2) și 11 a Legii cu privire la tariful vamal și să recalculeze drepturile de import plătite de Plăcintă Sergiu la importul mini-excavatorului de model "Kubolta KX41- 3V" anul fabricației 2007, conform chitanței de percepere a obligațiunilor vamale de la persoanele fizice din 16 octombrie 2013 nr. 862065 AB, cu restituirea drepturilor de import majorate și achitate excesiv în sumă de 18 278, 40 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Biroul Vamal Leușeni și menținută hotărîrea Judecătoriei Hîncești din 05 august 2014.

La 09 februarie 2015 Biroul Vamal Leușeni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii ca neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a examinat superficial materialele cauzei, fără a aprecia probele administrate și a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Astfel, invocă ilegalitatea deciziei contestate și susține că instanța de apel a interpretat eronat art. 11 al Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și pct. 13, 14 ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002, în urma căror a stabilit că Plăcintă Sergiu a prezentat Biroului Vamal Leușeni toate documentele care confirmă valoarea mărfii importate.

Susține recurentul că colaboratorii vamali au constatat că metoda 1 de determinare a valorii în vamă nu poate fi aplicată, deoarece documentele prezentate de Plăcintă Sergiu nu întrunesc condițiile prevăzute de art. 11 a Legii nr. 1380 - XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal și pct. 13, 14, 15 ale Regulamentului privind modul de declarare a valorii în vamă a mărfurilor introduse pe teritoriul Republicii Moldova aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 600 din 14 mai 2002.

Recurentul apreciază critic argumentul instanței de apel precum că „Biroul Vamal Leușeni nu a avut ca temei juridic să determine valoarea mărfii în vamă utilizînd metoda de calcul nr.6, prevăzută de art. 11 al Legii 1380 cu privire la tariful vamal”.

Or, conform prevederilor art. 17 alin. (1) din Legea cu privire la tariful vamal, în cazul în care valoarea în vamă a mărfii nu poate fi determinată de către declarant prin aplicarea consecutivă a metodelor specificate la articolele 11, 12, 13, 15 și 16 sau autoritatea vamală consideră cu temei că aceste metode nu pot fi utilizate, valoarea în vamă a mărfii se determină prin metoda de rezervă, prin mijloace rezonabile compatibile cu prevederile prezentei legi, cu principiile generale ale acordurilor internaționale la care Republica Moldova este parte și pe baza datelor disponibile.

Deci recurentul susține că organul vamal a fost în imposibilitate de a aplica metodele de determinare a valorii în vamă prevăzute de art. 12, 13, 15, 16 ale Legii nr. 1380-XIII din 20 noiembrie 1997 cu privire la tariful vamal, deoarece metodele 2 și 3

(art.12,13 Legea cu privire la tariful vamal) de determinare a valorii în vamă a mărfii în baza tranzacțiilor cu mărfuri identice sau similare au fost imposibil de aplicat, deoarece organul vamal nu dispune de date cu privire la importul în Republica Moldova de mărfuri identice sau similare aproximativ în aceeași cantitate și în aceleași condiții comerciale; metoda 4 în baza costului unitar al mărfii (art. 15 Legea cu privire la tariful vamal) nu a putut fi aplicată reieșind din faptul că organul vamal nu a dispus de date concrete privind comisioanele și alte cheltuieli aferente vânzării, cheltuielile de transport, precum și cheltuielile conexe suportate pe teritoriul Republicii Moldova; metoda de determinare a valorii în vamă 5 în baza valorii calculate nu a fost aplicată deoarece nu au fost prezentate datele de la producător cu privire la costul de producere a mărfii și astfel respectînd principiul consecutivității și reieșind din imposibilitatea aplicării celorlalte metode de determinare a valorii în vamă, a fost aplicată metoda 6 - metoda de rezervă.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Biroul Vamal Leușeni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Biroul Vamal Leușeni asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Biroul Vamal Leușeni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Biroului Vamal Leușeni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat